

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-043

Appellante is op 13 november 2018 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 85908 op de klacht van de competitieleider van de KNZB:

Datum: 9 november 2018.

Sanctie: met ingang van 10 november 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellante als vaste speelster staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: reactief trappen (artikel L6.1).

Wedstrijd: VZV Njord Da1 – NDD Da1, gespeeld op 3 november 2018.

Aan appellante is per 14 november 2018 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellante behandeld op 8 december 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.L.J. Toet, lid, en F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellante d.d. 13 november 2018. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellante, haar coach B. en scheidsrechter W. gehoord.
3. Appellante licht haar beroepschrift toe, waarbij ze expliciet stelt dat ze zich niet heeft schuldig gemaakt aan trappen zoals gesteld in het tuchtrapport en ook niet aan reactief trappen, waarvoor zij door de Tuchtcommissie een straf van 4 wedstrijden uitsluiting heeft gekregen, waarvan de hoogte haar ten zeerste heeft verbaasd.

Bij het opzetten van de 'contra' vanuit de midvoor/midachter positie zwom appellante met haar jeugdige tegenstandster richting de middenlijn en kreeg daar een U20 voor hinderen. Vervolgens wilde zij richting haar terugkomvak zwemmen, toen haar tegenstandster de opmerking 'doei kutwijf' maakte. Appellante stopte, draaide zich om op haar rug, keek haar tegenstandster aan en ging daarna met een schoolbeenslag beweging richting de hoek van het bad. Daar aangekomen gaf de scheidsrechter haar een UMV4 voor trappen. In opperste verbazing heeft zij het water verlaten.

Appellante stelt nogmaals dat zij niet heeft gereageerd op het schelden van haar tegenstandster en geen trappende beweging heeft gemaakt. Ook de opmerking in het tuchtrapport dat zij haar tegenstandster in de borststreek heeft geraakt, is volgens haar niet correct omdat de afstand tussen haar en haar tegenstander na de U20 al dermate groot was, dat zij haar beslist niet heeft kunnen raken.

Appellante stelt niet de waarneming van de scheidsrechter ter discussie. In haar oprechtheid is er geen enkele sprake geweest van opzettelijk trappen. De straf van 4 wedstrijden valt haar bijzonder zwaar en heeft een enorme impact op haar gemaakt.

Coach B. verbaast zich erover dat de scheidsrechter de wegzwemmende schoolbeenslag heeft geïnterpreteerd als trappen. Volgens hem past dit in zijn geheel niet bij een gerespecteerde speelster als appellante, die een grote staat van dienst heeft binnen 'waterpoloënd' Nederland en in haar 30-jarige loopbaan nimmer in aanraking is geweest met de Tuchtcommissie.

Scheidsrechter W. licht ter zitting het tuchtrapport en zijn beslissing van trappen naar de tegenstandster toe. In zijn optiek kon hij niet anders dan appellante de rode kaart tonen. Hij hoorde dat appellante werd uitgescholden, zich omdraaide en niet reageerde naar haar tegenstandster. Wel constateerde hij trappen, waarbij volgens hem de tegenstandster werd geraakt.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

4. De interpretatie van de spelsituatie door betrokken speelster en haar coach staat lijnrecht tegenover de waarneming van de scheidsrechter. Van scheidsrechters wordt verwacht dat zij de onafhankelijke spelleiders zijn van waterpolowedstrijden en in die hoedanigheid zijn zij 'de ogen en oren' voor zowel de Tuchtcommissie als voor de Commissie van Beroep. In onderhavige zaak volgt de Commissie van Beroep de beslissing van de scheidsrechter vanwege diens veronderstelde objectiviteit.
5. Voor de Commissie van Beroep is zodoende vast komen te staan dat er sprake is geweest van reactief trappen, zonder de intentie opzettelijk de tegenstandster te blessen. Conform de richtlijnen, die ook door de

Tuchtcommissie worden gehanteerd bij reactief trappen, acht de Commissie van Beroep een straf van 4 wedstrijden uitsluiting passend.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

6. a. De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 9 november 2018.
- b. De opschorting van de straf wordt met ingang van 17 december 2018 opgeheven.

Nieuwegein, 12 december 2018.

mr. W. Meijerink
mr. R.L.J. Toet, lid
F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris